

تبیین مدل رشد درونزای اقتصادی، با تأکید بر نقش سرمایه اجتماعی (اقتصاد ایران دوره ۱۳۶۸-۱۳۸۵)

نعمت الله اکبری ۱، حسن دلیری ۲

چکیده:

در سالهای اخیر یکی از مفاهیمی که مورد توجه بسیاری از اقتصاددانان دنیا قرار گرفته است، واژه سرمایه اجتماعی می باشد. تا جایی که، بسیاری از اقتصاددانان بر این عقیده اند که سرمایه اجتماعی حلقه مفقوده کشورهای عقب مانده برای رفع مشکلات اقتصادی و اجتماعی شان است. آنان عقیده دارند که افزایش روابط مبتنی بر اعتماد و مشارکت های اجتماعی گروهی، سبب رشد و حتی توسعه کشورهای عقب مانده خواهد شد.

در این پژوهش ابتدا برای اولین بار، برای نشان دادن اثر سرمایه اجتماعی بر تولید، از تابع تولید دبرترین استفاده شد. و با استفاده از این تابع، مدل رشد درونزای جدیدی تبیین شد که بر پایه سرمایه اجتماعی، سرمایه انسانی و سرمایه فیزیکی استوار است.

سپس با استفاده از آمارهای اقتصاد ایران برای دوره ۱۳۶۸-۱۳۸۵ مباردت به اندازه گیری اثر شاخصهای مختلف سرمایه اجتماعی بر روی رشد اقتصادی با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی، پرداختیم. نتایج این پژوهش حاکی از این واقعیت است که افزایش سرمایه اجتماعی سبب افزایش رشد اقتصادی در ایران خواهد شد.

واژگان کلیدی: رشد درونزا، سرمایه اجتماعی، سرمایه انسانی، سرمایه فیزیکی، انحرافات اجتماعی.

^۱ دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان

^۲ دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشگاه بو علی سینا همدان (مسئول مکاتبات)